

Denizin Dili

– HayrettinYazcı · 12 Nisan 2011

Öyle uzak düşüp dayaklarım
Dayanırım şimdi el küreğine
Denizler dolanıp ayaklarım
Beni çekmek ister ta yüreğine

Karanlık gecede ay'la üşüdüm
Dediler çaresi yere inmektir
Nerdendi dağlardan uzağa düştüm
Suçum sulaklarda gezinmek midir

Deniz bana baktı, ben de denize
Çok uzun sürmedi tanıdık çıktık
Aynı su kaçmıştı gözlerimize
Birlikte çok zaman ağlamışdık

Şimdi bir el gibi karşılar beni
Bırakmaz saçından bir tel koparam
Tövbesiz gezinir, şimdi yok dini
Onu avutacak çıkmaz onparam

Sıyrılr kucaktan bir çocuk gibi
Doymaz oyuncağa, doymaz boncuğa
Uçurumdan bakar görünmez dibi
Her ana zannetme bakar çocuğa

Tütsülenir bacaların dumanı
Sulanır gözlerim sanma dargınım
N'olur ser döşeği uyku zamanı
Iraklardan geldim ben çok yorgunum

Kaç ırmak taşıdım, kaç azgın dere
Ayırmadın siyahlardan beyazı
İnce kanadını ser şöyle yere
Üşütmesin bizi gece ayazı

Yine çalsan sen bildiğin tel ile
Ben dinlerim gözlerine bakarak
Kim karşılar kaçakları gül ile
Karışırım karanlığa akarak